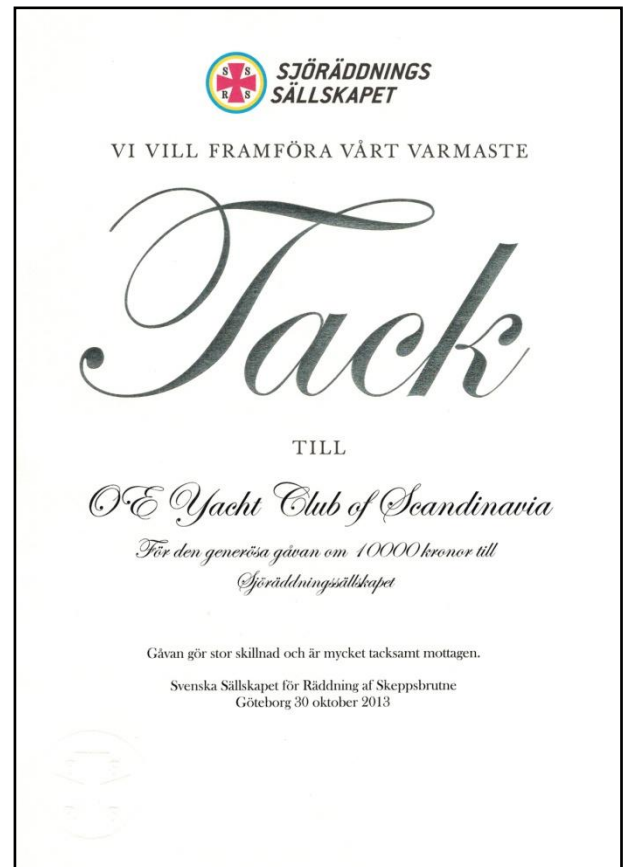

Nr 3 2013

Jubileumsgåvan överlämnad.

Havsfidra på OE-båtträff

Eskader på Sörlandet

OE-träff på Lacka

Snart är det jul igen!

Som vanligt, kan jag nästan påstå, blir höstnumret ett julnummer. Kanske inget fel i det, i dag är det den 11/12, bara 10 dagar kvar till vintersolståndet och sedan vänder det åter mot ljusare tider.

Från alla sommarens och höstens aktiviteter har vi denna gång lyckats få med rapporter. Det verkar ha varit lyckade träffar både på ost- och västsidan av Sverige såväl till sjöss som på land. Ganska många deltagare och givande diskussioner om olika lösningar och händelser. Det är slående hur mycket kompetens och erfarenheter det finns bland våra medlemmar och alla verkar vara glada över att få dela med sig av sitt kunnande.

Framför oss ligger nu en vinter som man ju ibland önskar blir kall och snörik men eftersom snön här i Göteborg oftast snabbt blir gråbrun blöt slask tycker jag för det mesta att det är bättre med en grön vinter och helst utan stormar. Senaste stormen Sven ställde till med en del besvär för oss och resulterade i en ny presenning som förhoppningsvis skall hålla ett tag.

I klubbens planer för framtiden ligger som vanligt den här tiden på året årsmötet som en fast aktivitet. Sedan ett antal år tillbaka hålls ju årsmötet vart annat år på ostkusten (Stockholm) och vart annat år på västkusten (Göteborg). Nu är det västkusten som skall vara värd för årsmötet och det kommer att bli på folkhögskolan i Ljungkile denna gång eftersom det fungerade så bra på hösträffen och det är trevligt att variera valet av plats lite. Årsmötet blir på eftermiddagen lördag den 29/3 och Stefan Edman, känd biolog och författare med starkt miljöengagemang, kommer att hålla ett bildkåseri på temat "BYTA KÖN MITT I LIVET?" om räkor och andra skönheter i det salta Västerhavet.

Förutom årsmötet kommer vi att försöka arrangera några andra träffar av något slag både i ost och i väst och kanske även i mitten (Karlstadstrakten). Vill du arrangera en träff med OE-seglare i din närhet så är det bara att sätta igång. En ganska enkel variant som varit uppskattat är det vi kallat "Teknikträff" där närvarande medlemmar tagit upp olika frågor till diskussion på ett halvorganiserat sätt. Vill du ha hjälp med adresser eller annat så hör av dig. Blir det någon kostnad för lokal brukar klubben stå för det, eventuell fika betalar deltagarna själva.

Alla medlemmar önskas nu en lugn och trevlig jul- och nyårshelg.

Ardanza utanför norska kusten

*God Jul
och
Gott Nytt År*

Leif

Josefin vid brygga på Bassholmen

OEYC:s jubileumsgåva till Sjörräddningssällskapet vederbörligen överlämnad

Årsmötesbeslutet verkställt.

Vid OE-klubbens årsmöte 2013 uppmärksammades att vi i år firar ett antal jubileer, och att 2013 därför utropas till Jubileumsår. De aktuella jubilarerna är OE 36:an som firar 45, OE 32:an som firar 40, samt "Väst kustavdelningen" som blir 10 år. Som ett led i firandet av OEYC Jubileumsår föreslog styrelsen årsmötet att vi skulle överlämna en gåva på tiotusen kronor till Sjörräddningssällskapet. Som underlag för beslutet hade styrelsen i god tid skriftligen tillställt medlemmarna förslaget och bitt om reaktioner, och dessa blev till överväldigande del positiva. Årsmötet kunde därför fatta ett enhälligt beslut om att genomföra styrelsens förslag.

Allt skedde på plats

I fredags, den 25 oktober, hade ordföranden Leif Lexell och kassören Lars Ljung med hustrurna, Eva och Cajsa, nöjet att på ort och ställe, dvs Sjörräddningssällskapets huvudkontor i Göteborg, till SSRS representanter Camilla Larsson och Mikael Hinnerson överlämna ett gåvobevis på tiotusen kronor.

Vi fick ett mycket trevligt mottagande, med kaffe och kaka och utbyte av erfarenheter och roliga berättelser. T.ex berättade Mikael att hans far byggde en OE 32:a! Överlämnandet dokumenterades enligt bifogade bildbevis. Såväl gåvan som vårt personliga besök föreföll vara uppskattade och vi överlämnade också förstås en OEYC-flagga som mer beständigt minne av besöket.

Ett stort tack till alla medlemmar vidarebefordras härmed!

Text: Lars, foto Cajsa Ljung

Sommarträff på Klädesholmen

Då var det åter dags för sommarträff vilket i år för andra gången landade på Klädesholmen, vilket Boël och Sören med OE32 "Mytilus" fick äran att stå som värdar för. Som tidigare träffar längs vår vackra Västkust har varit blåsiga tillställningar var ju även denna dag den 3e augusti en chansning, vilket visade sig bli en fantastiskt fin dag. Vi hade vidtalat vår hamnkapten Claes-Åke Schyman, några dagar i förväg att försöka få till en samlad grupp lediga platser för sex båtar.

Lördagen närmade sig i strålende väder och flera OE hade anlänt på fredag, en redan på torsdag, "Ardanza" med Kerstin och Åke ombord som deltagit i eskaderseglingen på Sörlandet och sedan stannat på Västkusten och nu såg fram emot lördagens evenemang. På lördagen ringer också Henrik Wrede med "Waka" och frågar om det finns chans att få ansluta. Det var även "bilburna" OE gäster, Lisbeth och Sture som låg med sin "Missy" på Las Palmas och var hemma tillfälligt. Lena och Göran kom med en Havs Fidra och hade sin "Linnea" stationerad på norra Sardinien.

Lördagen blev en fin dag och vi samlades upp i vårt hus för kaffe och bullar. Det blev koke-kaffe som sig bör i Bohuslän och Evas goda bullar. Dörrar på vid gavel, samtal och skratt och en agenda för dagen gicks igenom. Vi började med en rundvandring i den äldsta delen av ön genom de smala och vindlande gränderna, in på Sillmuseet där det visas upp Klädesholmens historiska bakgrund med storbackefiske, långaberedning och från år 1920 sillkonservindustri. En strävsam och i grunden fattig och hård tillvaro att jämföra med den i dag glättiga miljön med sommargäster, solstolar, stora blanka bilar och ständigt ökande huspriser. Och nedsläckta hus vintertid.

Framemot eftermiddagen samlas vi åter upp i huset för sill och potätor och vårt inte fullt så stora hus blir ett levande surr av 21 personer som alla har det gemensamma att de är OE människor. Jag tar mig friheten att påstå att denna folkgrupp är mycket speciell i sin karaktär av upptäckare och individualister, en grupp som vida strövar runt med sina OE och drivs av en vision av något helt annat än tävlan, konkurrens och kollektivt agerande.

Ljudnivån uppe i huset ökar konstant och samtalen pendlar mellan erfarenheter, seglingar och dess dramatik, spännande hamnar, ombyggnationer och mycket skratt. Frammot kvällen riggas vår bostad om till biograf och vi ser på Rolf och Deborahs film "Vildmarkshav" som är en dokumentär från deras tredje segling med "Northern Light" ner i södra Oceanen, hela vägen runt Antarktis. Flera av oss har sett filmen men ungefär hälften av oss har inte sett den. Kvällen är slut och de bilburna gästerna ger sig av hemåt och båtgesterna kryper till kojs.

Dagen efter är allt stilla och lugnt i hamnen när jag strosar runt bryggorna vid sex småret. Jag kan se Leif sitta uppe i sittbrunnen på sin "Moatje" och jag går själv hem och kokar kaffe och läser tidningen. Under förmiddagen blir det sedan återigen dags för möten och besök nere i båtarna för att kolla in vad som hänt sedan sist med ombyggnader och installationer. Sakta börjar någon lossa sina förtöjningar och ge sig av och undan för undan seglar ni iväg, alla underbara människor, och det blir helt tyst. Tre dygn har gått sedan första gästen anlände och nu är mötet över för denna gång.

Boël och jag står och vinkar i solskenet och är båda lyckliga och tacksamma över att återigen få ha träffat Er, fina OE seglare. Och vi ser fram emot ytterligare träffar på Klädesholmen. Kanske inte nästa år, men om några år

Hälsningar
Boël och Sören

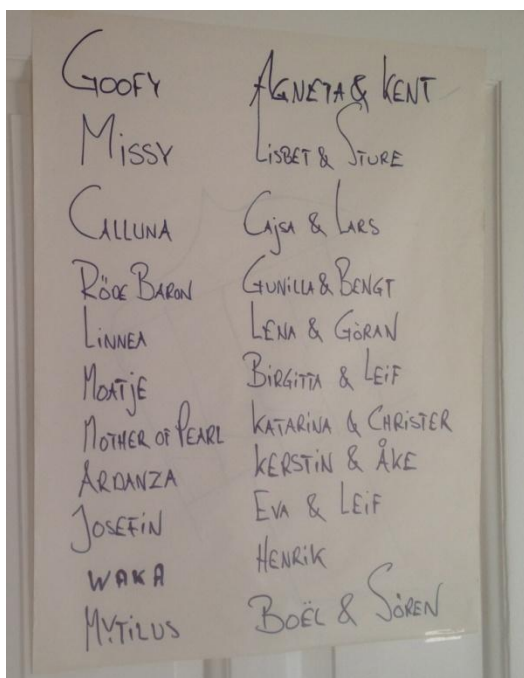

Foto: Boël Wranger
och
Bengt Guvå

Rute for s/y AUK rundt om Irland 2012 (del 3)

Här fortsätter nu Ellinors och Niels Ottos berättelse om seglingen runt Irland

Elfte maj 2012 gik det mod Galway i lejet bil. Hilste på AUK og Dan fra værftet før vi checkede ind på Harbour Hotel for et par dage, mens vi gjorde båden parat.

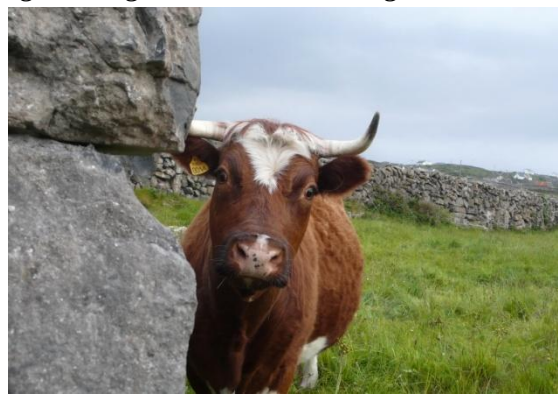
Desværre var der megen mug på det tøj, vi havde efterladt i båden, og det medførte en indelukket lugt. Så de næste par dage stod i afvaskningens tegn udover motor forberedelser og fyldning af vand og dieseltanke. Torsdag kom masten på ved havnekranens hjælp og ved højvande kl. 15 kørte Dan os i vandet, hvorefter vi sejlede ind i Galway Havn til marinaen.

Søndag var starten på første sejltur i år som introduktion til Rute 2012.

Målet var Kinvara Havn, men modet rakte ikke i det komplicerede tidevandsdelta og vi slog kloen i ved Parkmore Quay. Onsdag mod Inishmaan's Calamore Harbour, som ifølge ICC Sailing Directions 2008 er under anlæg. Bjergene omkring Ballyvaughan overraskede os, idet de lod til at samle vinden til en kraftig føn, som førte os mod vest med 8 knobs fart, selvom vi kun havde genuaen oppe. Anløb Calamore ved lavvande og da den kun består af to høje kajer, skulle der handles hurtigt. Ellinor op ad lejderen og fortøjning på kajen i sallinghorns højde. Gode lange spring var nødvendige for at kunne optage tidevand skiftet på 4 meter. Havnen er lavet med EU støtte som færghavn; den er endnu ikke

færdig og der er ingen turist faciliteter. Bad og hårvask under vandhanen på kajen. Anløb er til gengæld gratis.

Inishmaan er langt mere spændende end den store nabø Inishmore og vi oplevede nogle gode ture på øen. Samt en middag på det eneste hotel '**Inis Meáin Restaurant & Suites**'; kun 5 værelser, men til gengæld dyrt og underligt moderne i disse omgivelser.

Fredag morgen afgang 8:00 i sikkerhed, førend færgerne kom ind. Sydover mellem øerne Inishmore og Inishmaan, mod Loop Head og indsejlingen til Shannon floden. To timer under sejl, men så måtte der motorkraft til. Selvom Shannon deltaet er kendt for delfiner så vi kun to delfinspring i Kilbaha Bay. Slusekammeret til Kilrush Marina stod åben og vi sejlede frejdigt ind og ringede til havnemesteren. Han kom 10 minutter efter og løftede os en meter op til havnehullet, hvorefter vi havde frit valg i den hyggelige marina. I betragtning af at det er en solrig weekend, er der forbavsende lidt sejlerliv i havnen. Marinaen var bygget i 'de gode år' af kommunen og det forlyder at den i dag kan erhverves for €1, men selvfølgelig med vedligeholdels forpligtelser !!!

Indkøbstur lørdag i de pragtfuldt velholdte butikker, der i nogle tilfælde var grundlagt for over 100 år siden. Om eftermiddagen kørte havnefogeden os ud til den gamle have, som blev oprettet af Kilrush's grundlægger John Ormsby Vandeleur i 1808. Søndag var der

Triathlon stævne i byen med omkring 200 deltagere og de sprang alle i vandet ved siden af AUK. Herligt mylder af ihærdige sportsfolk.

Tidevandet betyder meget i Shannon floden, så afgangen blev afpasset til kl. 9:00 i medstrøm og vi ankom 11:45 i Foynes Yacht Club nær Limerick. Alan McEneff fra DEXTERITY hentede os for frokost i den lokale pub. DEXTERITY er en X-Yacht 325 som jeg var med til at hente fra Shoreham i maj måned 2004, da Alan købte den for kapsejls i Shannon floden

Besøgte museet for Flying Boats, som viste historien bag oprettelsen af de første transatlantiske ruteflyvninger i 1937 som allerede stoppede i 1944. Irish Coffee påstås opfundet i Foynes som belønning til de frysende passagerer efter passagen af Atlanten og i dag holdes årligt en Irish Coffee weekend med diverse optræden, bla. i år et optog af pirater fra Foynes Yacht Club.

Onsdag ankomst i Carrigaholt Bay lige før udsejlingen af Shannon floden. Vi fandt en gæstebøje, men den var ret langt fra land, så vind og tidevand strøm gjorde natten til en

meget urolig oplevelse. Næste dag var det næsten vindstille og meget diset. Tidevandet bestemte igen at vi først krydsede flodmundingen i slack efter kl. 12. Spændende oversejling af en bred travl flod i dårligt sigt ! Men tågen lettede og klokken 19:00 ankom vi til Fenit Marina i det skønneste vejr.

Tirsdag lød vejrudsigten lovende og vi satsede på anløb af The Great Blasket Island, med alternativ Ventry Harbour, hvis det ikke holdt stik. Vi havde håbet på en gæstebøje, men i stedet blev det til ankring ud for den flotte sandstrand øst for øen, med masser af sæler. Her var tidevand strømmen over 3 knob og båden svingede vildt fra side til side natten igennem, men ankeret holdt.

Om morgenen kom færgemanden, som havde overnattet i sit lille hus på øen, over til os og tilbød at vi kunne låne hans bøje til et besøg, når han startede sine overfarter. Efter at have læst bogen "Manden fra Øen" som beskriver livet på The Great Blasket omkring 1900, var besøget særligt interessant. Denne lille ø, der blev affolket i 1953 tilhører Irlands vestligste ø gruppe. Færgemandens svigermor er den sidste overlevende fra Øen og hun er nu 88 år og bor stadig i byen Dunquin på fastlandet.

Videre til turistbyen Dingle for at lade en stormende kuling passere. Ved indsejlingen mødte vi, udover delfinen Fungi, et tysk krydstogtskib BREMEN for anker ude i bugten. Og det vrirler med tyskere i sommertøj på vej ind og ud af byen i store gummibåde. Anløb med den meget hjælpsomme marinakaptajn Peter til at guide os ind.

Her i fisker- og turistbyen var der livligt næsten døgnet rundt og masser af hyggelige pubber og restauranter i alle prislag (dog mest de øvre). Vi mødte Moira og Bob i deres twin-keel Westerly ROMANIST første gang. Lørdag var der quad-athlon i byen med næsten 300 deltagere på cykel, vandring, løb og kajakpadling.

Ved afgang blev vi meget overrasket over at havnen ikke modtog kreditkort som betaling!

Videre sydover mod øen Valentia, som er en af hjørnestenene i den irske vejrudsigt. Så den position bliver vi mindet om flere gange om dagen når VHF radioen melder sig med vejrprognosen.

Vi trængte til lidt fred og ro væk fra organiserede marinaer. Efter en ret spændene anduvning gennem Portmagee Sound kastede vi anker syd for Valentia Island ud for landsbyen Portmagee.

Det var nu blevet nødvendigt at tanke op på det mobile bredbånd og mobiltelefonen, så vi måtte til en lidt større by, Caherciveen for at finde en Vodafone butik. Ingen busser og det blev til 12 km traven med Pc'en på ryggen i strålende sol, kun afbrudt af en is og en kort færgetur.

Efter optankning af mobil måtte vi også tanke maven op og fandt en lille café lige før den lukkede. Efter at et par vabler viste sig og vi nok måtte ty til en taxa tilbage, kunne vi lige så godt købe ind i supermarkedet. Taxaen kørte os helt ned til gummibåden på strandkanten og bondemanden fulgte interesseret med i den ny trafik. Her fik vi om aftenen besøg af den lokale betjent og hans kone, som var 'kaptajn' i den berømte Waterville Golf Club.

De følgende dage blæste det kraftigt op og vi valgte at blive på ankerpladsen i 6 dage. Tiden blev brugt på nye vandreture og et pub-besøg for at se Danmark spille fodbold på TV. Det var nu ikke en opløftende aften.

Vinden løjede og så var det tid at sejle gennem Dursey Sound under kabelbanen mod nationalparken Derrynane, hvor vi lå på gæstebøje i 3 døgn. Besøg af betjenten igen til en hyggelig middag i Sneem.

Atter kulingvarsel og vores vand var nu ved at slippe op; derfor videre mod den lille private Lawrence Cove Marina ved Bere Island for at tanke op. Øen Bere har i dag kun 200 indbyggere, men har siden vikingetiden udgjort et militært knudepunkt. Før anden verdenskrig i 1938 var der 2.500 indbyggere plus et større kontingent soldater. Vi var så heldige at kunne deltage i en vandretur med historisk guide og selvom det regnede kraftigt, brugte vi tre timer til at lære mere om øen. Efter turen var det nu rart at kunne tænde for varmen i båden efter turen. Og at blive inviteret til drinks og Ellinors bagværk på ROMANIST.

Næste dag var det så igen solskin med let vestenvind og vi sejlede for genua ind i skærgården ved Glengarriff. Her har Golfstrømmen kraftig indflydelse på klimaet og der er mange palmer og enorme rododendron buske på kysten. Efter et par timers vandretur opad er der bare den mest fantastiske udsigt over bjerge og bugt.

Vores skuffer er nu tomme og imorgen står den på et lille hop over bugten til Bantry, som byder på bedre indkøbsmuligheder.

Shopping for gas, diesel og pink paraffin (petroleum) var succesfuldt og dagen efter blev der handlet stort ind i supermarkedet i Bantry. Maxi-Taxi retur til båden.

Så blæste det op fra SW, men vi lå fornuftigt i læ og det var bedst at blive på bøjen. Ingen faciliteter i sejlklubben, alligevel betalte vi for én overnatning i deres postkasse for at have god samvittighed. Gode vandreture i bakkerne

og besøg i Bantry House med det fantastiske have anlæg.

Ellinor och Niels Otto Wind-Jensen

Fortsættes.....

OEYC's Väst kustavdelning har hållit Höstmöte i Ljungskile

Väst kustavdelningens traditionsenliga Fars dags-möte flyttades i år på prov till lördagen efter Fars dag, den 16/11 2013, och förlades till Ljungskile. Om det var den nya tidpunkten eller det nyligen invigda konferenscentret på Ljungskile Folkhögskola som lockade är svårt att säga, men inte mindre än 26 deltagare samlades i de fräscha lokalerna i samhället "där havet möter fjället".....

Rejält fika och informativ tipspromenad

Kaffe, te, smör, bröd och olika sorters pålägg plus en extra god kaka stod framdukat när vi kom, lite pö om pö förstås eftersom eder rapportör med hustru har fyra minuters promenad, medan andra kom från Karlstad och Molkom.

Efter fika med kort presentation – flera av deltagarna var med i dessa sammanhang för första gången – fick alla en kort guidad tur i de närmaste omgivningerna. Det finns en del intressant att notera i Ljungskiles historia. På vägen hann vi göra några korta stopp för att fundera över tipsfrågorna om Olle Enderlein. Två lite längre stopp också; först vid en fin konsthantverksutställning där en av våra deltagare – Kerstin – var medarrangör och utställare. Det andra stoppet skedde i det Ljungska citadellet, där lite säsongsmässig glögg inmundigades, mer eller mindre på stående fot. Nämligen var det snart dags att återvända till allvaret i konferensrummet "Hellerstedt", namngivet efter grundaren av dåvarande "Väst kustens Ungdomsskola", Rektorn B M Hellerstedt.

Vad kommer att hända framöver?

Allvaret bestod av ett resonemang om kommande planer. Närmast på tur under våren står förhoppningsvis ett s.k. Teknikmöte. Vi har tidigare haft ett antal sådana med fritt resonerande kring utvalda problemområden, tips eller andra intressanta ämnen, föreslagna av deltagarna. De närvarande vid höstmötet ombads fundera på lämplig tidpunkt och lokal för en dylik samling. Tankar väcktes på ett liknande möte även i Karlstad – gott initiativ!

I mars eller april är det dags för OEYC Årsmöte, att denna gång hållas på västkusten. Spontant föreslogs att även detta med fördel hålls i Ljungskile, de nya lokaliteterna fungerar alldeles utmärkt, för att inte tala om den fantastiska utsikten! Det finns också fina nyrenoverade rum att hyra för hugade övernattare!

Till den kommande sommarträffen med båtar efterlystes idéer om lämpliga hamnar, lokaler, underhållning, förtäring etc. det vill säga – vem fixar nästa träff??

Eskader och god middag

Denna dagens underhållning bestod av en trevlig redogörelse för den gångna sommarens eskader till norska Sörlandet. Leif och Eva L beskrev planeringen mm, Christer Ahlberg berättade om själva färden, ivrigt sufflerad av övriga deltagare, d.v.s. Katarina, Åke och Kerstin, de senare seglade från Karlstad och hann göra stora delar av västkusten på vägen.

Priset för flest rätta svar i tipspromenaden bestod av en "Skeppsnisse", skapad av Eva L, och det gick till Karin N; en fin insats på premiärträffen!

Efter lite avrundande diskussion och ett samfällt "Lycka till!", riktat till Lisbeth och Sture Ottosson, var det dags att förflytta oss mot middagen. Lisbeth och Sture gick åt sitt håll för att slutföra sina förberedelser för nerresa till OE 32 Missy, som sedan rätt lång tid ligger i Las Palmas och väntar på vidare färd mot Västindien. Middagen i den nya restaurangen lämnade ingen hungrig och kaffet i sällskapsutrymmena gav rika möjligheter till fortsatt kontaktskapande och utbytande av erfarenheter till frampå kvällen.

Vi som var med:

Christer och Katarina Ahlberg, Kent Andreasson, Crister Carnholm och Karin Norin, Bo Edvinson, Gunnar Hultström och Catarina Lundblad, Peter och Kerstin Isaksson, Sören Johansson och Boël Wranger, Åke Karlsson och Kerstin Jacobsson, Leif och Eva Lexell, Leif Liljeberg, Lars och Cajsa Ljung, Ralf och Lilian Marek, Fredrik Mossberg, Per och Inger Rosquist, Sture och Lisbeth Ottosson

Text Lars Ljung. Bild Lars Ljung och Böel Wranger

Fjordar, fyrar och fernissa

Text och foto: Katarina & Christer Ahlberg

Så kallades västkustsektionens första eskadersegling. Det skulle bli tre F, men inte dessa tre. Eskadern var ämnad för norska sörlandet. Redan på förhand hade vi givit upp det tredje F:et. Besök på varv i Risör. Det var semestertider för varvet och det skyndade på med ett besök. Vi ville inte stressa dit så vi beslöt att hoppa över det.

Deltagande båtar var Kerstin o Åke Karlsson i Ardanza, Eva o Leif Lexel i Josefin och Katarina o Christer Ahlberg i Mother of Pearl. Hamn för första träffen hade valts till Hamburgsund måndag 1:a juli klockan 13:00. Efter att ha fyllt upp kylboxen begav vi oss till första natthamnen som var Gåsö.

Vid Gåsö. Från vänster, Josefin, Mother of Pearl, Ardanza

Tisdagens morgon kom med ett väder som tvättade bort längtan efter översegling till Norge. Regnet hängde i luften och det blåste mycket. Istället ändrades dagens mål till Kustersundet.

Efter ofrivilliga undervattenaktiviteter, med "dregshow" som norrmännen kallar det, kom vi iväg. I Kustersundet var det fullt med båtar och strömmen drog kraftigt så vi gick vidare till Arholmen. Väl där var det folktomt och vi hittade en kil lagom för tre båtar. Vinden hade nu ökat till ca 15 m/s.

Leif i vårt "bås" som var bläsigt men med sjölä

Morgonen 3/7 hade vinden mojnät till ca 7 m/s så vi beslöt att gå mot Ferder och Verdens Ende. Det var smalt i vårt "bås" så vi fick hjälpas åt att vrida runt båtarna i rätt riktning.

Vi startade med kryssfock och ett rev i storen eftersom vinden skulle öka under dagen. Så blev det inte och vi önskade att vi haft genuan. Det är lite mek att sätta upp den första gången för säsongen men i morgon blir det av.

När vi skulle gå in till Verdens Ende ville inte storen ner. Den hade hakat fast i något jag trodde var VHF-kabeln. Efter upprepade försök att få loss den visade det sig vara dirken. Väl inne i hamnen var den nästan tom på båtar och vi kunde lägga oss var vi ville. När vi lagt till, lagat mat och gått en sväng kom en regnskur och jagade bort alla dagbesökare. Sedan var det inte många i hamnen.

Katarina och Marius provar faciliteterna. Den kända vippfyren (ett av F:n) och utsikten över hamnen

På kvällen satt vi under kapellet i Josefins sittbrunn och åt våfflor som Eva hade grejat.

Första morgonen i Norge var en grå historia. Vinden var svag och det var uppehåll men för övrigt var det grådisigt och sikten var högst 200 meter. Förmiddagen tillbringade vi med en gemensam promenad runt i omgivningen. När vi kom tillbaka till båtarna vid middagstid lagade vi mat och beslöt att ge oss av västerut, kanske till Stavern.

Vi hade en fin sträckbog ner till Stavern. Innan vi gick in hade vi en diskussion över VHF:en att fortsätta till Jordbukta. Även kallad Paradisbukta som är ett mer lämpligt namn. Vi gjorde ett slag ut mot havet och fortsatte med en sträckbog till målet. Väl där var det fullt vid bryggan men vi gick längre in och fick plats vid en egen udde. Dagen var sen och det blev mat, ankardram och kojen.

Dagen då sommaren började

Morgonen var solig och stilla. Vi låg som i en ankdam. Men hur var det utanför? Var det blåsigt och kallt? Här inne i radioskuggan får vi inte in någon väderrapport. Det bar av till Skutevikskilen genom motorsegling.

Hur gick det sedan, läs hela reportaget på webben (WWW.OEYC.ORG)

Ostkustens sommarträff på Lacka den 17 – 18 augusti 2013.

Lennart Johansson ringde mig på försommaren och frågade om jag kunde arrangera en sommarträff på Nynäshamns segelsällskaps klubbö, Lacka. Efter att ha rådfrågat min hustru, Cia tackade vi ja med glädje.

Cia och Björn

Cia och jag åkte ut till Lacka med vår OE33:a Minerva II direkt efter jobbet på fredagen och när vi närmade oss ön, såg vi att Lennart kom inseglande samtidigt i sin OE32:a Mereno.

Lennart

Två OE32:or låg redan förtöjda vid bryggorna, det var Sven Sundgren i Unity samt Bengt och Åsa Jönsson i Carpe Diem. Vi kunde tyvärr inte ligga gemensamt för det var ganska mycket båtar som också njöt av klubbön.

Välkomstdrink

Fredags kvällen blev trevlig då vi bekantade oss med varandra och åt en gemensam middag under tältet som klubben har satt upp.

På lördag förmiddag kom det in en OE33:a, det var Lasse och Katarina Tullstedt i Lova. Jag kände inte igen båten då den var mörkblå. Senast vi sågs var Lova gul.

Lasse berättade för alla hur han hade under vintern målat om båten och vi var mycket imponerade över resultatet samt deras snygga list av rep som hade limmats fast.

Katarina och Lasse

Nu var vår träff igång och vi hälsade alla välkomna med mousserande vin och tilltugg som Cia hade tillagat. Männen gick och bastade och drack en eller två öl i sällskapets fina bastu, medans

tjejerna pratade med varandra i båtarna. Alla skulle grilla och vi bestämde att bordet skulle vara dukat klockan 19:00.

Kvällen blev mycket trevlig och ganska sen, lyktorna tändes och vi pratade och njöt av kvällen med gott vin i trevligt sällskap.

Gemensam grillkväll

På söndag förmiddag hissade Lasse och Katarina segel på Lova för att bege sig hem norröver till Stockholm. Förmiddagsfika hade resterande manskap vid klubbstugan med utsikt över Mysingen i solsken. Efter lunch seglade även Lennart mot sin hemmahamn och så gjorde även Cia och jag.

Sven

Sven samt Bengt och Åsa valde att ligga kvar en natt till då de inte behöver gå till arbetet mer, de är pensionister, fast det kan man inte tro.

Åsa och Bengt

Cia och jag vill tacka alla ovanstående OE kompisar för en mycket trevlig helg och det var tråkigt att inte fler kamrater kom.

Cia och Björn Collin

Årsmöte – förhandsinformation

På eftermiddagen lördag den 29/3 är det årsmöte på Ljungskile folkhögskola. Med detaljer om exakt tid kommer i inbjudan som skickas ut ett par veckor före mötet. På folkhögskolan finns bra möjligheter att ordna enkel övernattnings för den som önskar det. Folkhögskolan ligger i ett naturskönt område med utsikt över Ljungskileviken. Vill du boka övernattnings gör det snarast, kontakta Lars Ljung om detaljer (lljung@gmail.com, 0522-212 13)

Utöver ordinarie årsmötesförhandlingar och middag kommer vi att få höra och se ett bildkåseri med titeln "BYTA KÖN MITT I LIVET?", det är Stefan Edman, biolog och författare som talar om räkor och andra skönheter i det salta Västerhavet

Styrelse verksamhetsåret 2013

Leif Lexell	OE32	031-26 25 17
<i>Ordförande, medlemsmatrikel</i>		
Lars Ljung	OE32	0522-212 13
Kassör		0706-45 12 13
Biörn Johansson	OE32	08-712 10 77
Ledamot		0702-48 35 35
Lennart Johansson	OE32	08-89 46 95
<i>Ledamot, ostkustansvarig</i>		
Kristian Nyblom	OE36	023-237 59
<i>Sekreterare, informationsredaktör</i>		
Peter Johansson	OE32	0158-126 21
<i>Ledamot</i>		
<i>Föreningens adress:</i>		
Leif Lexell,		
Bildsnidaregatan 3		
415 07 Göteborg		
Plusgiro		84 81 37-6
Hemsida		www.oeyc.org

Flaggan har blå text på vit botten och formatet 27x20 cm. Den hissas i styrbords sejnfall. När vi beställde nya flaggor kunde vi genom goda kontakter inom klubben få ett lägre pris av en ny leverantör, därför kostar flaggan numera endast 125 kronor. Beställ via klubbens PG 84 81 37-6 och ange ”kod 2” eller ”klubbflagga”.

Har du meddelat rätt e-postadress? Det mesta av klubbinformationen går numera ut via e-post. Vid varje uppdatering av webbsidorna försöker vi skicka ut ett e-brev med information om att det kommit in något nytt. Därför är det viktigt att vi har rätt e-postadress

Du vet väl att man kan annonsera gratis på vår hemsida? Skicka ditt annonsmanus till [webbansvarig](#), Beppe Backlund. Både båtar och tillbehör finns till salu i dag. Det finns också några som vill köpa båtutrustning. Gå in på webben och kolla!

Sören Oldebäcks fina bygghandböcker för OE32, OE33 och OE36 är i format A4, omfattar ca 100 sidor och innehåller detaljerade skisser på båtarnas inredning samt materialförteckningar. Handboken kostar 150 kr + 50 kr för porto och emballage.
Beställ via klubbens PG 84 81 37-6 och ange vilken bok du vill ha.

